

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการวิจัยและพัฒนาเพื่อ 1) ศึกษาปัญหาและอุปสรรคการดูแลต่อเนื่องผู้ป่วยผ่าตัดหัวใจ 2) สร้างรูปแบบการดูแลต่อเนื่องผู้ป่วยผ่าตัดหัวใจ และ3) ทดสอบความเป็นไปได้ของรูปแบบการดูแลต่อเนื่องผู้ป่วยผ่าตัดหัวใจในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร การวิจัยแบ่งเป็น 3 ระยะคือ ระยะที่ 1 ทำการสัมภาษณ์ทีมสหสาขาวิชาชีพที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการดูแลผู้ป่วยผ่าตัดหัวใจในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร ผู้ป่วยผ่าตัดหัวใจจากโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร ญาติหรือผู้ดูแล ผลที่ได้คือ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวรยังไม่มีรูปแบบการดูแลผู้ป่วยผ่าตัดหัวใจที่ชัดเจน ระยะที่ 2 สร้างรูปแบบการดูแลต่อเนื่องผู้ป่วยผ่าตัดหัวใจ โรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร โดยทีมสหสาขาวิชาชีพโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร การดูแลผู้ป่วยที่เข้ารับการผ่าตัดหัวใจทุกคนควรได้รับการวางแผนจ้าน่ายตั้งแต่แรกรับ และมีการดูแลตามขั้นตอนแต่ละวันโดยทีมสหสาขาวิชาชีพ มีการฝึกทักษะช่วยเหลือดูแลให้มีการพื้นฟูสภาพ ให้ความรู้ในการดูแลตนเองก่อนกลับบ้าน การเฝ้าระวังไม่ให้เกิดภาวะแทรกซ้อน ป้องกันการกำเริบของโรค การลดขนาดและความรุนแรงของปัญหา และมีพยาบาลเป็นผู้ดูแลผู้ป่วยแบบเจ้าของไข้ (Primary Nurse) รวมทั้งมีการดูแลต่อเนื่องในชุมชนโดยพยาบาลวิชาชีพในชุมชน ตามแนวทางปฏิบัติการดูแลต่อเนื่อง ระยะที่ 3 ทดสอบความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบการดูแลต่อเนื่องผู้ป่วยผ่าตัดหัวใจที่พัฒนาขึ้นไปใช้ในผู้ป่วยผ่าตัดหัวใจในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร ทดลองใช้ในผู้ป่วย 5 คน เครื่องมือที่ใช้ได้แก่ แบบประเมินคุณภาพชีวิตฉบับย่อขององค์กรอนามัยโลก (WHOQOL-BREF) และแบบสอบถามความเป็นไปได้ในการนำรูปแบบไปใช้ในโรงพยาบาลมหาวิทยาลัยนเรศวร ศูนย์สุขภาพชุมชน ผู้ป่วยและญาติ ผลการทดสอบพบว่า พยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลร้อยละ 93.3 พยาบาลวิชาชีพในชุมชน ร้อยละ 94.62 เห็นว่ารูปแบบการดูแลต่อเนื่อง มีความเหมาะสม พยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาลร้อยละ 90.2 พยาบาลวิชาชีพในชุมชน ร้อยละ 92.5 เห็นว่ารูปแบบการดูแลต่อเนื่อง มีความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ พยาบาลวิชาชีพในโรงพยาบาล ร้อยละ 96.0 และพยาบาลวิชาชีพในชุมชนร้อยละ 95.6 ปฏิบัติตามแนวทางการดูแลต่อเนื่อง ผู้ป่วยทุกคนมีคุณภาพชีวิตที่ดี ไม่มีภาวะแทรกซ้อนที่รุนแรง มีระยะเวลาอนในโรงพยาบาลน้อยกว่าและอยู่ในเกณฑ์ที่กำหนด มีความสามารถดูแลตนเองหลังผ่าตัดหัวใจได้โดยมีค่าน้ำผ่าตัดเกณฑ์ร้อยละ 80 ผู้ป่วยและญาติมีความพึงพอใจในการบริการร้อยละ 86.16 และ 87.02 ตามลำดับ

This research aimed to 1) study the problems of patient care 2) develop continuity care model for cardiac surgery patients and 3) test the feasibility of the model at Naresuan University Hospital. The study was divided into three phases. The first phase was intended to explore the problems of patient care by interviewing multidisciplinary team members who were responsible for caring of cardiac surgery patients, post-op cardiac surgery patients, parents or care givers. It was found that there was no clear continuity care model for cardiac surgery patients. The second phase was to develop the continuity care model by multidisciplinary team. Guidelines for cardiac surgery patients consisting discharge plan since admission and concepts of the continuity model were used for the practice of multidisciplinary team and primary nurses in the aspect of rehabilitation skill, self care knowledge, surveillance of complication and disease exacerbation. Then the patients were referred to community nurses. The third phase intended to test the feasibility of the continuity care model was assessed by implementing the model at Naresuan University Hospital. Five cardiac surgery patients including five parents or caregivers were selected as subjects. Instruments used in this phase were WHO quality of life questionnaire (WHOQOL-BREF) and questionnaire on the feasibility of the model. The result of this study showed that: 93.33 and 94.62 percent of hospital nurses and community nurses accepted that it was appropriate, 90.2 and 92.5 percent of hospital nurses and community nurses accepted that it was feasible. Moreover, 96.0 and 95.6 percent of hospital nurses and community nurses, respectively, worked according to the guideline set in the model. All patients had good quality of life scores with no serious complications. The length of hospital stay was shorter than other cardiac surgery patients and was in the range of recommended period. Patients were able to take care of themselves at the score of more than 80. Approximately 87 percent of patients and their relatives satisfied with the quality of care derived from the service program.